

liotekslov. Den blev vedtaget i Folketinget i foråret 2000.

Kulturministeren har tidligere i et svar til Kulturudvalget redegjort for, at enkelte biblioteker har forsøgt at gøre sig nogle erfaringer med brug af filtreringsprogrammer, og de erfaringer kan man vist kun karakterisere som mindre vellykkede. Det vil sige, at det faktisk ikke virker efter hensigten.

Derfor opfordres bibliotekerne i stedet for til at fremme en fornuftig brug af Internettet gennem en positiv vejledning og også ved at placere computerne i åbne miljøer, hvor man sidder og kan holde lidt øje med hinanden, og hvor bibliotekarerne kan gøre det.

Det er regeringens ønske fortsat at arbejde for udviklingen af et trykt og sikkert netværkssamfund for alle. Det vil sige, at vi har støtte etableringen af EU-programmet »Internet Action Plan«. Det er et program, hvorfra det er muligt at søge støtte til udviklingen af elektronisk infrastruktur, der fremmer mulighederne for, at internetbrugere kan beskytte sig mod uønsket at møde anstødeligt materiale på Internettet.

Det er vores ønske i regeringen, at både forældre, skoler, biblioteker og private computercafeer skal have gode betingelser for at vælge, hvordan man vil gribe sagen an. Derfor har vi et håb om, at man ad disse forskellige veje, jeg har anbeført, langt bedre kan nå den meget sympatiske målsætning, der er baggrunden for forslaget fra CD.

Så beklager jeg, at når man sidder på sin plads, så kan man ikke se formanden.

Anden næstformand (Henning Grove):

Nej, men formanden kan gøre opmærksom på det.

Thomas Adelskov (S):

Den nye informationsteknologi med lav pris og enkelhed har givet os alle sammen mulighed for at offentliggøre vores synspunkter og informationer til millioner af mennesker på ganske få sekunder. Internettet har samtidig givet os alle uanede muligheder for at søge informationer, informationer, der både inden for forskningen, erhvervslivet, i vores fritids-, kultur- og privatliv kan berige os alle.

Desværre betyder denne lette adgang til informationer og til at offentliggøre informationer, at vi alle som brugere også har meget let og nogle gange ganske uforvarende har adgang til ulovligt, anstødeligt eller andet materiale, som

vi ikke bryder os om at se og beskæftige os med, eller som vi i hvert fald ikke er interesserede i at vores børn har adgang til.

Internettet er et kvantespring fremad af uanede muligheder, men det har også sine skyggesider. En række af de negative sider, som Internettet også tilbyder, er omfattet af straffeloven og anden lovgivning. Det gælder både børnepornografi, racistiske udtalelser, opfordringer til vold osv.

Beslutningsforslag nr. B 46 peger på den side, hvor materialet egentlig ikke er forbudt, men noget, som vi ikke ønsker at vores børn skal løbe ind i. For Socialdemokratiet er det vigtigt, at børn både lærer at anvende og beherske og at være kritiske over for det, de møder på Internettet.

Det gælder de hjemmesider, de kan støde ind i, f.eks. pornografi, vold, racisme, men det gælder også de urigtige historiske hjemmesider, hvor den ene eller den anden offentliggør sine egne personlige synspunkter, eller de meget populære chatrooms.

Som forældre har vi naturligvis et ansvar, men det er lige så vigtigt, at lærerne på skolen, bibliotekaren eller klubmedarbejderen er rustet til at gå i dialog med børnene omkring Internettet.

Jeg har i de sidste dage brugt en del tid på at tale med skoler og biblioteker for at høre om deres erfaringer og deres arbejde med Internettet bl.a. med henblik på børns kiggeri på pornosider og for at afdække deres forhold til problemstillingen, som er rejst i beslutningsforslag nr. B 46.

Det har været positivt og positivt overraskende at opleve, at de skoler, som jeg har været i kontakt med, både har behandlet problematikken i skolebestyrelserne, og at net-etik er en vigtig del af undervisningen. De ansvarlige undervisere, dvs. de, som har børnene og børnenes internetforbrug tæt inde på livet i den daglige undervisning, angiver ikke, at der er noget stort problem. Og i de tilfælde, hvor børn uforvarende eller bevidst surfer ind på en side, bruges det i dialogen med børnene om netop Internettets gode og dårlige sider.

På biblioteker har meldingerne til mig været enslydende afvisende over for indgreb og censur. Her har man forebygget problematikken ved at stille computere i offentlige rum nær medarbejdere, hvilket sådan populært sagt kraftigt har medvirket til at regulere surfernes brug.